

## Nahum könyvének fordítása.<sup>1)</sup>

Szózat Nineve ellen. Az elkösi Nahum jóslatának könyve.

1<sub>2</sub>—2<sub>14</sub>.

<sup>2</sup> Féltékeny és boszuálló Isten Jahve, [Boszuálló Jahve ellenségein <sup>3</sup> Jahve hosszútűrő és nagy erejű, Zivatar és szélvészben vezet az ő útja <sup>4</sup> Megszidja a tengert és ki- száritja azt <sup>2)</sup> Eleped <sup>3)</sup> Básán és a Karmel <sup>5</sup> Hegyek rendülnek meg előtte . . . . a föld előtt <sup>6</sup> Dühé előtt <sup>4)</sup> ki tudna meg- állni Haragja szerteömlik mint a tűz <sup>7</sup> Jóságos Jahve azok iránt, kik benne bíznak, Felveszi Jahve <sup>6)</sup> azokat, kik hozzá menekülnek <sup>8</sup> Elleneit <sup>8)</sup> azonban meg- semmisíti	boszuálló Jahve és haraggal telt. s haragot tartó ő elleneivel. de megtorlatlanul nem hagy. Jahve] s felleg az ő lábainak pora. és minden folyót elapaszt. s a Lebanon virágai elher- vadnak. és a halmok szertefolynak. [és] a földkerekség és minden lakója. [és] kicsoda haragja hevével szembeszállni? és a sziklák leomlanak előtt. erősség <sup>5)</sup> a veszedelem idején. és kiömlő árban megmenti őket <sup>7)</sup> és ellenségeit homályba taszítja <sup>9)</sup> .
--	---

<sup>1)</sup> A használt jelek magyarázata: [ ] = későbbi toldás; . . . = ért-  
hetetlen; \*\*\* = valami kiesett; (?) = kétes jelentésű. <sup>2)</sup> ויִיבֶשְׁהוּ <sup>3)</sup> דָּאֵב (?)

<sup>4)</sup> a szók rendjének megváltoztatásával <sup>5)</sup> לְקוֹיֵי טַעוּי <sup>6)</sup> יָדַע יְהוָה

<sup>7)</sup> יִצְיִלֵם <sup>8)</sup> מִתְקוֹמְטֵי <sup>9)</sup> יִדְרֶף

<sup>9</sup>Mit tartotok ti Jahvéről? Megsemmisülést fog ő hozni, a veszedelem nem fog kétszer kerekedni. <sup>10</sup>Mert . . . . mint száraz szalma fognak megemésztetni. <sup>11</sup>Nemde<sup>1)</sup> tetőled indult ki az, ki gonoszat tervelt Jahve ellen, rosszban törte fejét?

<sup>12</sup>Igy szólt Jahve: ha teljesek . . . . és eltűnnek<sup>2)</sup>. Én úgy megalázlak<sup>3)</sup>, hogy nem lesz szükségem többé téged megalázni.<sup>3)</sup> [<sup>13</sup> És most széttöröm vesszejét<sup>4)</sup> rólad és kötelekeidet szétszakítom] <sup>14</sup> És elhatározta Jahve felőled: Mag ne származzék többé a te nevedből. Elpusztítom istenházadból a faragott és öntött képet, siroddá teszem . . . [<sup>21</sup> Ime a hegyeken örömhírnök lábai, ki szerencsét hirdet. Ünnepeid Júda, ünnepeidet, fizess meg fogadalmaidat, mert az istentelen nem fog többé rádtörni, elpusztúlt<sup>5)</sup>, megsemmisült.] <sup>2</sup> A szétszóró feljő ellened<sup>6)</sup>. Állj őrt! nézz ki az útra! övezd a csipőket! szedj össze minden erőt! [<sup>3</sup> Mert visszaállítja Jahve Jákob dicsőségét épúgy mint Izráel dicsőségét; mert kifosztották őket fosztogatók és szállítóikat elpusztították]. <sup>4</sup> Hőseinek pajzsa vörösre festve, harcosai biborba öltözve, mint a<sup>7)</sup> tűz a szekerek . . . ., midőn felállítja azokat és a lovasok<sup>8)</sup> nyugtalanul ide-oda mozognak (?) <sup>5</sup>. Az utakon vágatnak a szekerek, áthajtanak a térségeken, kinézésök<sup>9)</sup> olyan, mintha fáklyák volnának, mint a villámok sietnek ide s tova. <sup>6</sup> . . . . hanyattvágódnak vonulás közben, a falhoz sietnek és az ostromtetőt (?) felállítják. <sup>7</sup> A vizikapukat feltörik — és a palota megdőbben. <sup>8</sup> És a királynő (?) ruháit feltakarják, őt kihurcolják és szolgáléányai zokognak, mint a galambok, mellüket verdesik (?) <sup>9</sup> És Nineve olyan, mint egy tó \* \* \*; és ők futnak. Álljatok meg! álljatok meg! — de senki sincs, aki visszafordulna. <sup>10</sup> Raboljatok ezüstöt, raboljatok aranyat! végtelen a kincs, nagy a bőség mindenféle drága eszközökben. <sup>11</sup> Pusztaság és pusztulás és megsemmisülés és kétségbeeső szívek és összecsukló térdek és remegés minden csipőben és mindnyájok arca kivörösödik.

<sup>12</sup> Hol van az oroszlánok rejtekhelye és mi barlang<sup>10)</sup> volt az oroszlánkölykeknek? A hová visszavonult<sup>11)</sup> az oroszlán, oroszlánkölyök senkitől se háborgatva? <sup>13</sup> Az oroszlán, mely eleget rabolt kölykei számára és a nőstények részére fojtogatott, mely megtöltötte lyukait zsákmánnyal és rejtekhelyeit szakgatottal! <sup>14</sup> Ime most reád<sup>12)</sup> jövök, szól Jahve

<sup>1)</sup> מלא helyett הלא olvasandó és a 11. v. élére helyezendő <sup>2)</sup> ועברו  
<sup>3)</sup> mascul. vocalisálandó. <sup>4)</sup> olv. mattēhu <sup>5)</sup> olv. kālā. <sup>6)</sup> masc. vocalisálandó. <sup>7)</sup> באש <sup>8)</sup> פרשים <sup>9)</sup> masc. olvasandó. <sup>10)</sup> מערה  
<sup>11)</sup> לבוא <sup>12)</sup> hímnem vocalisálandó.

Cebaoth, felégetem füstben (?) harciszekereidet<sup>12)</sup> (?) és oroszlánkölykeidet<sup>12)</sup> kard fogja falni: véget vetek a földön rablásodnak<sup>12)</sup> és többé nem lehet hallani hirnökeidnek<sup>12)</sup> hangját.

3<sub>1</sub>—19.

Jaj a gyilkos városnak, mely egészen telve van hazugsággal, erőszakkal, hol a rablás nem szűnik meg. <sup>2</sup> Hallga! ostorpattogás — hallga! kerékdübörgés és vágató ló és ugráló szekér. <sup>3</sup> Ágaskodó lovas és kardvillogás és villámló dárda és sok elesett és nagyszámú holttest és végtelen sok hulla, úgy hogy az ember hanyattesik<sup>1)</sup> a hullákon: <sup>4</sup> a kecses és varázslásban járatos kurva szertelen bujálkodása miatt, ki népeket bujálkodásával behálózott és nemzetségeket varázslásával. <sup>5</sup> Ime most reád jövök, szól Jahve Cebaoth és feltakarom ruhaszegélyedet arcodra(?) és megmutatom a népeknek szemérmedet és királyságoknak gyalázatodat <sup>6</sup> és megdobállak téged szeméttel és megszégyenítlek és látványnyá teszlek, <sup>7</sup> úgy hogy mindenki, aki meglát, elsiet tetőled és így szól: Elpusztult Nineve! kicsoda bánkódik felette? Hol keressek vigasztalókat számodra?

<sup>8</sup> Avagy jobb vagy-e, mint No-Ammon, mely a folyamok mentén feküdt, víz volt körülötte, melynek várarka<sup>2)</sup> a tenger volt, víz<sup>3)</sup> a fala? <sup>9</sup> Kús volt erőssége<sup>4)</sup> és Egyiptom szél-tében-hosszában, Put és Libya állottak segítségére<sup>5)</sup>. <sup>10</sup> Ő is fogságba ment, a számkivetésbe, az ő gyermekei is minden utcasarkon agyonzúzottak<sup>6)</sup> és előkelői felett sorsot vetettek és minden nagyjai láncokba verettek. <sup>11</sup> Majd te is meg-részegülsz, ájulás fog környezni, — majd te is menedéket fogsz keresni az ellenség elől. <sup>12</sup> Minden erődítményed, mint az érett fügékkal megrakott fügefák: ha megrázzák, leesnek az evő szájába. <sup>13</sup> Ime a te néped falaidon belül csupa asszony, — az ellenség előtt megnyíltak országod kapui, tűz emésztette meg házaidat. <sup>14</sup> Meríts magadnak vizet az ostrom idejére, javítsd ki erődítményeidet, menj a vályogba és taposd az agyagot, fogd a téglafarmát — <sup>15</sup> akkor aztán tűz fog megemészteni, kard fog elpusztítani [meg fog téged emészteni mint a sáska]. Légy bár oly számos<sup>7)</sup>, mint a sáska, légy bár oly számos, mint a szöcske, <sup>16</sup> legyen bár több kalmárod mint a menny csillagai — útra kel a sáska s elrepül. <sup>17</sup> A te

1) niphala vocalisálendő. 2) הילח 3) olv. majim 4) olv. ocmah

5) egyes 3 ik sz. nőnem olvasandó 6) רטשו 7) התכברי

. . . . ., mint a sáskák és a te . . . . ., mint<sup>1)</sup> a szöcskék, melyek a falakra telepsznek hideg napon: de ha feljő a nap, úgy továsietnek<sup>2)</sup> s nem lehet felismerni a helyet<sup>3)</sup>, a hol voltak. <sup>18</sup> Alszanak pásztoraid, ó Assúr királya, előkelőid megölve hevernek<sup>4)</sup>, néped szétszórva a hegyeken s nincs, ki összegyűjtse. <sup>19</sup> Nincs enyhülés sebeidre, gyógyíthatlan sérülésed! A ki csak hallja híredet, tapsol örömben feletted, mert kit nem ért szünetlen a te gonoszságod?

1) תולע תולע

2) נודדו

3) מקומם

4) ישבו

*Hornyánszky Aladár.*